

***بخاطر بیاور!**

اطلاعیه کانون روزنامه نگاران و نویسندگان برای آزادی بمناسبت فرا رسیدن یادمان زندانیان سیاسی جانباخته در تابستان ۱۳۶۷

هم میهنان! آزادگان!

تابستان سال ۱۳۶۷ یکی از مخوفترین و سیاهترین جنایات علیه مردم کشورمان بوقوع پیوست. با پایان جنگ خانمانسوز ۸ ساله و بدنبال فتوی مخفی خمینی و در سکوتی مرگ آور هزاران زندانی سیاسی که سالهای اسارت را در زندانهای مخوف حاکمان سپری میکردند در فاصله زمانی کوتاهی به جوخه اعدام سپرده شدند.

بیدادگاه های چند دقیقه ای و ضربتی تشکیل شدند و زندانیان را در نهایت بی حقوقی تفتیش عقاید و بکام نیستی فرستادند. حاکمیت که رهبر آن خمینی - رئیس جمهورش خامنه ای - نخست وزیر آن میرحسین موسوی و رئیس سپاه پاسداران آن رفسنجانی بود در هماهنگی کامل چوبه های دار زندانیان سیاسی را برافراشتند و اجساد آنان را در گورهای جمعی از جمله گلزار خاوران دفن کردند.

جنایت علیه انسانها و بویژه روشنفکران و مخالفان سیاسی از آغاز تا کنون پیشه رژیم مذهبی حاکم است. اما قتلعام زندانیان سیاسی در تابستان ۶۷ به اتهام دگر اندیشی و مخالفت با استبداد حاکم از جمله وحشیانه ترین جنایات آنان علیه مبارزان راه آزادی و برابری بوده است.

تاریک اندیشان برخاسته از قبور هزاران ساله خودگامانه و انتقامجویانه در زندانهای سراسر کشور زندانیان بی دفاع را بی توجه به وضعیت قضائی آنان در بیدادگاههای خود بکام مرگ فرستادند تا چند صباحی به عمر سراسر فساد خود بیافزایند و فضای رعب و وحشت در زندگی روزمره مردم کشورمان را تشدید کنند.

ملاقاتها را قطع کردند. از اعزام بیماران به بهداری ممانعت بعمل آوردند. تلویزیون ها را با خود بردند. استفاده از هواخوری و ورزش ممنوع شد و در چنین فضائی و در سکوتی مبهم، مشکوک و سرد به قتلعام زندانیان پرداختند. آنچه این نامردمان با جان انسانهای دریند کردند را میتوان در ردیف بزرگترین جنایات علیه بشریت قرار داد و ازهمینرو یاد و خاطره تابناک کشتار شدگان هرگز به دیار فراموشی سپرده نخواهد شد.

واقعه نکاندهنده قتلعام زندانیان سیاسی در سال ۶۷ زخمی است بر پیکر بشریت و هیچ تحولی بنیادی در ساختار سیاسی اجتماعی کشورمان بدون روشنائی بخشیدن و دادخواهی از عزیزان از دست رفته و خانواده هاییشان و محاکمه مجریان و آمران این جنایات هولناک متصور نیست.

امروزه اما بواقع شاهدیم که نسل جدید با خروشی دوباره پایه های لرزان حاکمیت آنان را هدف گرفته است و نشانگر آن است که هرگز کشتار سراسری زندانیان سیاسی در سال ۶۷ از یادها نخواهد رفت. بی شک دیری نخواهد پائید که مردم کشورمان بساط ظلم و تعدی آنان به حقوق ابتدائی شان را نیز برخواهند چید.

چنانچه آنان در دهه شصت و بویژه تابستان ۱۳۶۷ قلمها را شکستند و اندیشه و اندیشه ورزان را مثله کردند اما حضور دوباره جوانان و کارگران - زنان و دانشجویان در صحنه مبارزه با جور و ستم نشان از آن است که این موج هرگز آرام نخواهد گرفت .

کانون روزنامه نگاران و نویسندگان برای آزادی ضمن اظهارهمدردی عمیق خود با خانواده های اعدام شدگان سال ۱۳۶۷ این جنایات فجیع را محکوم می کند.

کانون روزنامه نگاران و نویسندگان برای آزادی

Kanoonkanoon32@yahoo.de